

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

VĂ SCRIBU ACESTE RÂNDURI ÎN NUMELE „CREDINCIOȘILOR MINORITARI”

DUMINICA A 21-A DUPĂ RUSALII
(a Sfinților Părinți de la
Sinodul al VII-lea Ecumenic)
(Pilda semănătorului)

†) SF. CUV. PARASCHEVA DE LA IAȘI
SF. MC. NAZARIE, GHERVASIE,
PROTASIE ȘI CHELSIE

Suntem la un moment al bilanțului.
Am ajuns credincioși minoritari.
Datorită pasivității, urii și dezbinării
din neamul nostru. Dacă am ajuns
minoritari, ne cerem dreptul de la
autoritățile noastre să ne recunoască
familia compusă din un bărbat și o femeie.
M-am trezit ca dintr-un vis urât. Dar am
reușit să mă ridic din nou la luptă și să văd
realitatea așa cum este ea la acest
moment al bilanțului. Un asemenea vot
cu un rezultat dezastruos în detrimentul
neamului meu nu mă poate lăsa
nepăsător. Mă simt aproape dat afară
din societatea în care trăim și în care
am investit totul. Dar ce valorez eu,
când oamenii au ales într-un număr
zdrobitor ca și cei din Gadara
(care L-au dat afară din cetate pe Hristos)
și ca cei din Sodoma?

Căci în Sodoma de la mic până la
mare erau atrași de urâciune. Și
totuși era lumea lor. O lume per-
versă, atinsă de cel mai năucitor păcat, fără
gând de întoarcere de pe calea pe care
apucaseră. Dumnezeu n-a suportat această
stare și i-a lovit la început cu orbirea, apoi a
nimicit cetatea lor.

Dar să revenim la noi. Încep prin a
mulțumi tuturor celor care timp de o lună
de zile au fost mărturisitorii adevărului în
parohia noastră, primind ocările, sudalmele
unui popor de nerecunoscut, plin de răutate,
manipulat, întors împotriva familiei, esența
neamului nostru. Ei au fost misionari ase-
menea sfinților din primele veacuri. Și
pentru acești mărturisitori misionari cer

celor care sunt implicați cu jurământ în
activitatea bisericii noastre și care n-au fost
misionari decât cu trupul, nu și cu sufletul,
să facă bine să se retragă și să devină
demisionari. Să lase locul altora mai tineri
care să se dedice mai ales sufletește, mai
luminați și mai plini de jertfă. Căci după
asemenea vot nu poți să nu faci o analiză
serioasă. Deci, trebuie să mergem mai
departe. Atâta vreme cât ești cu Hristos, nu
poți să pierzi. Trebuie să-ți regândești
poziția. Iar noi nu vom căuta nimănui motiv
de ceartă sau de judecată. Și nici nu vom
face nimănui vreun reproș. Suntem convinși
că dacă vom lupta serios, lumea va înțelege
într-un târziu cât de corect a fost mesajul
nostru. Nu poți să votezi împotriva familiei
tale, este o orbire a minții. Te dărâmi singur.
Te dizolvi ca neam și dispari din istorie. Au
fost atâtea neamuri care au încetat să mai
existe, tocmai pentru că relația lor cu
Dumnezeu n-a mai fost cea corectă.

Deci, ce vom face? Vom căuta din nou să
sporim rugăciunea, slujirea lui Dumnezeu
și a aproapelui. Vom fi foarte atenți cu cine
intrăm în legătură și unde aruncăm măr-
găritarele. Vom căuta să găsim oameni de
încredere, destoinici să învețe și pe alții,

oameni de încredere care iubesc cu adevărat
viața Bisericii. Nu ne vom mai lua după
vorbe ci după fapte, căci Dumnezeu caută
la faptele noastre. Nu vom renunța la lupta
noastră pentru familie și nu vom neglija
copiii și viitorul lor. Noi suntem trecători
pe aici, ei sunt viitorul. Păcat că nu s-a
înțeles mesajul nostru. Doream să trăiască
într-o lume în care păcatul să nu le strice
sufletul, dar n-am fost înțeleși.

Se caută vinovați. Cine să fie vinovat?
Patriarhul? Este singurul care a luptat timp
de 11 ani pentru a ridica Biserica și a pune
lucrurile în rânduală. Și cine îi cere
demisia? Cei care nu au făcut nimic în viața
lor. Nu patriarhul este de vină ci noi cu
răutatea noastră, cu mintea noastră atinsă
de ură. Când ai împotriva ta președintele
țării, toate partidele politice, toate tele-
viziunile posibile și imposibile, organizații
media, zeci de ONG-uri oculte bine plătite,
cozi de topor ale dușmanilor, cei 3,5 mi-
lioane de români curați și mărturisitori ai
normalității sunt eroi naționali.

Ce să așteptăm de la partidele politice?
Ne-au boicotat, căci sunt specialiști în
această meserie. Ne boicotează de 30 de
ani. Așa am fost loviți de iude și pizmași în

toată istoria noastră. Poate că această nereușită are și ceva bun în ea. Poate astfel înțelegem cuvântul Sfântului Pavel: „Ieșiți și vă osebiți; căci eu sunt Dumnezeu vostru și voi sunteți poporul meu.” (II Cor. 6, 16-17) Nu se mai poate continua așa. Dumnezeu va fi cu noi, cu turma mică și Dumnezeu ne va da Împărăția Sa. Aceste vremuri au fost profețite. Este o vreme a mărturisirii, vremea în care Biserica să dea sfinți. O vreme în care în lupta cu păcatul trebuie să ne împotrivim până la sânge. Vor veni și alte vremuri, mai grele ca acestea. Acum este doar începutul. Un început dureros, în care oamenii au spus răului bine

și s-au lăsat înșelați.

Nu putem încheia cuvântul nostru înainte de a mulțumi în chip deosebit celor care s-au ostenit din diasporă și care ne-au dat o lecție de credință în Dumnezeu și de iubire față de țară și neam. Au făcut sute de kilometri și au stat în ploaie la coadă ore întregi ca să spună DA la votul normalității. Ei mai mult decât noi au avut prilejul să vadă destrăbălarea occidentală și cotele decadenței umane atinse de LGBT. Suntem mândri de voi care ați văzut fondul problemei și nu v-ați împiedicat de circumstanțe. Nu vă opriți misionarilor, voi sfinții din ultimele zile, căci: „Cu noi este Dumnezeu,

Dumnezeu tare și biruitor, Domn al păcii, Părintele veacului ce va să vie!”

Astăzi când Biserica ne pune la suflet Pilda Semănătorului, te întrebi firesc: n-a semănat Hristos în Biserică sămânța cea bună? Cine este de vină? Pământul. În fiecare toamnă, Mântuitorul ne spune această pildă și ne-o și tâlcuiește, ne spune că noi suntem pământul: cel pietros, cel plin de spini și pământul cel bun care aduce rod însutit. Să facă Dumnezeu ca sufletele noastre să fie pământul cel bun care să aducă rod însutit. Amin! ❖

**Cu amărăciune,
Părintele Dinu**

O ANALIZĂ DURĂ

**Și totuși,
de ce am pierdut Referendumul, de ce
creștinii ortodocși
nu au fost la Referendum?
Pentru că ani întregi de campanie
împotriva Bisericii au dat roade:
pe de o parte se asociază Biserica
ideii de politică și de politicieni
care prin Biserică adună voturi.
Pe de altă parte, creștinii ortodocși
nu sunt trăitori adevărați,
ci doar participanți la botez, nuntă
și înmormântare.**

Sau categoria trecător prin biserică: aprind o lumânare în biserică duminica, mă închin la icoane, dau un pomelnic, eventual fac gaură în cer că am adus copilul la împărțășit sau stau cu el pe la biserică (în timp ce mai butonez și telefonul). Mi-am făcut „baia” de sfințenie și plec acasă fericit că sunt un model de cetățean și de creștin. Cu dreaptă măsură, nu așa fanatic, dar gata oricând să dau lecții de cum mai stau treburile prin Biserică, căci, nu-i așa, sunt stâlp de nădejde al Bisericii.

Și nici nu fac prea multă ascultare de profeți. Deh, sunt și ei oameni, așa că fac ce

zice popa, nu ce face popa, și nici nu-l prea ascult de fapt. Iaca, doar nu hotărăște el. Eu sunt deștept în toate. Inclusiv în măsura de administrare a celor... sfinte: rugăciune, post, slujbe, spovedanie, dacă există.

Și uite așa, cu superioritatea omului modern și mai ales superficialitatea lui, creștinul vine la biserică pentru prestări de servicii: nuntă, botez, înmormântare, parastas. Plătește, cere serviciu. Și cam atât. N-are popa de ce să-mi spună mie ce sa fac. Eventual îl învăț eu. Iar tineretul – parțial – nu mai ascultă de nimeni. Gașca și mediul lor – inclusiv rețelele sociale – gândesc bine, corect. Le știu pe toate, nu concep o altă opinie față de a lor.

... Și pot să continui vederile critice și cu mine: care nu mai sunt de mult un rugător

- atât cât eram, un cititor al Sfințelor Scripturi și a Sfinților Părinți, un participant la slujbe, nu mă mai spovedesc cu toată luarea aminte, ca să nu mai vorbesc de ascultare, de cercetarea interioară și de multe, multe altele. Sunt - total - Marta în Biserică. Așa că pot să stau la coada creștinilor din biserică oricând.

Iată cum, formalismul multora ne-a îndepărtat de adevăratele valori creștine. Așa se face că nu am ieșit să aparăm Familia și Taina Cununii de întinare. Mai mult - n-am ieșit să ne aparăm pruncii, nepoții. Ne va costa foarte, foarte mult: ca țară, ca neam, ca morală, ca vulnerabilități, ca indivizi. Și mai ales ca Biserică.

Poate e timpul să avem alte abordări. ❖

Maria Buleu

Zeflemeaua de Camil Petrescu

Când va veni sfârșitul lumii
Românii nu vor fi atenți
Isus a spus: „Talita kumi”
Dar nu pentru inconștienți.

Iar Ziua Domnului, ca hoțul
În miez de noapte va sosi
Femeia va dormi, iar soțul
Reviste porno va citi.

N-avem conștiința tragediei
Și totul luăm „à la légère”
Noi, campionii bășcăliei
Am compromis orice mister.

Avem o scuză de fațadă:
„Lasă, că merge și așa!”
Trădăm la primul colț de stradă
Și-apoi încălecăm pe-o șa.

Senzația e de plutire
De infinit parașutism
Noi am făcut mișto subțire
Și de marxism, și de fascism.

Ce Decebal și Burebista?
Ce patriotul cărturar?
Trăiască Mița Biciclista
Și berea rece la pahar!

Mitică veșnic să trăiască
Și noi pe lângă el, noroc!
Filozofia chelnărească
E tot pe loc, pe loc, pe loc!

Întreaga drojdie se scurse
Din mahalale de Fanar
Și-n loc să fim un roib de curse
Noi am ajuns din cal - măgar.

Pe primul loc e-njurătura
Ea pentru toate e un leac
Simți cum îți umple toată gura
O moștenim din veac în veac.

Noi „facem” și „băgăm” de-a valma
Noi suduim neîncetat
Iar la acest popor, sudalma
E o religie de stat.

La treburile serioase
Noi nu ne concentrăm destul
Avem o somnolență-n oase
Și-o zeflemea de prost fudul.

Si doar la reluări de faze
Parcă ne mai trezim puțin
N-avem profil de kamikaze
Tiparul nostru-i bizantin.

Apocalipsa furtunoasă
Îi sperie pe pământeni...
Pe noi nu ne-o găsi acasă –
Vom fi la meci, sau la pomeni.

Aceasta, poate, ne e soarta
S-o tragem și pe asta-n piepti
N-aveți decât să-nchideți poarta
Dacă tot face ea pe moarta...
Hai, că românii e deștepți!

**Camil Petrescu,
romancier, dramaturg,
doctor în filozofie,
nuvelist și poet.**

O poezie găsită prin arhivele statului în care se face „portretul” nației noastre! Scrisă, probabil prin anii '50, ne face să înțelegem că românii, de atunci și până astăzi, nu s-au schimbat prea mult!

PRĂZNUIREA SFINȚILOR MUCENICI NAZARIE, GHERVASIE, PROTASIE ȘI CHELSIE

Pentru parohia Șerban Vodă ziua de 14 octombrie este una de mare sărbătoare: o prăznuim pe Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași. Apoi gândul nostru se îndreaptă spre Sfântul Luca al Crimei ale cărui moaște și icoană au fost scoase duminică 14 octombrie 2012 din Sfântul Altar și așezate în biserică spre închinare. Iar anul trecut am primit din Italia părțile din moaștele Sfinților Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie. Ne aflăm în al doilea an în care îi prăznuim pe acești sfinți care au primit moarte mucenicească în Mediolan (azi Milano), în a doua jumătate a primului secol.

Despre Sf. Nazarie se știe că a trăit în vremea lui Nero (între anii 54 și 68) la Roma, fiind vlăstarul unei familii romane bogate și evlavioase. Tatăl lui, Africanus, și mama lui, Perpetua, au fost aduși la adevărata credință de către Sfântul Apostol Petru. La vârsta de douăzeci de ani, Nazarie părăsește Roma pentru a răspândi Evanghelia. Își cheltuie averea cu cei sărmani, ajutând pe cei ce pătimeau pentru Hristos și aduce la credința creștină pe mulți închinători la idoli, botezându-i.

Sf. Nazarie îi află pe Sf. Ghervasie și Protasie în temniță

Ajungând în orașul Plachendia (azi Piacenza) i-a cunoscut pe Sf. Ghervasie și Protasie, care se aflau în închisoare din porunca ighemonului Anulin. Îmbrățișându-i și îmbărbătându-i pe cei doi, hotărâsc împreună să nu facă nici un pas înapoi, alegând toți drumul muceniecii. Sf. Nazarie este biciuit și alungat din oraș. Peste noapte i se arată în vedenie fericita lui maică, care îi poruncește să meargă în Galatia și acolo să-L vestească pe Hristos. Sculându-se, el pleacă în Galatia (Galia). Propovăduind pe Hristos, lumina cu lumina credinței popoarele acelea care erau în întuneric și în umbra morții.

Pruncul Chelsie este încredințat Sf. Nazarie de către mama sa

Pe când se afla într-o cetate ce se numea Melia, a luat un copil de trei ani, pe nume Chelsie, copilul unei femei credincioase și de neam bun, l-a botezat și l-a crescut în dreapta credință. Și pruncul creștea cu anii și cu înțelegerea, umplându-se de dumnezeieștile daruri. Copilul era atât de înțelept întru Hristos, încât se asemena învățătorului său. Pentru aceasta, mai pe urmă s-a învrednicit și de cununa cea mucenicească.

Arestarea în Galatia a Sf. Nazarie și Chelsie

Sf. Nazarie răspânda Evanghelia în Galatia când a fost prins și dus la ighemonul Dionisie, căruia, fără sfială i-a mărturisit:

„Sunt roman de fel, însă sunt creștin și cinstesc pe cel răstignit”. Crudul ighemon l-a luat atunci pe el și pe copil și bătându-i pe amândoi fără milă i-a aruncat în temniță, vrând ca a doua zi să-i supună la diferite chinuri. A doua zi însă, femeia stăpânitorului - care se pare că avusese o vedenie înspăimântătoare - l-a rugat pe bărbatul ei să-I elibereze pe copil și pe Nazarie. Și așa au scăpat.

Eliberați ca prin minune, Nazarie și Chelsie sunt din nou închiși și trimiși la Roma

Sfinții s-au îndreptat apoi spre Trevira (azi Trier, Germania), predicând peste tot pe Hristos și disprețuind idolii. Au fost din nou închiși și duși la Roma. Din ordinul împăratului au fost audiați și apoi, drept pedeapsă, au fost aruncați într-un lac. S-au salvat însă ca prin minune de acolo. Continuându-și misiunea au ajuns la Milano, unde s-au reîntâlnit cu Sf. Ghervasie și Protasie, care se pregăteau pentru ultima încercare a martirajului, pentru întâlnirea cu Domnul Iisus Hristos, luând parte la mântuitoarea Sa patimă. Micul Chelsie nu rămâne nici el mai prejos, fiind gata de a îndura orice fel de chinuri pentru dragostea lui Hristos.

Moarte martirică pentru cei patru sfinți

Împăratul a dat poruncă lui Anulin ca să

fie omorât Nazarie. Iar Anulin a tăiat cu sabia cinstitele capete ale Sf. Nazarie și Chelsie, care avea numai nouă ani. Un credincios a luat în taină sfințele lor moaște și le-a dus în casa sa, unde fiica sa îndată s-a sculat sănătoasă din boala în care zăcea. Au îngropat în grădină trupurile mucenicilor.

Apoi și Sf. Ghervasie a fost bătut cu vergi de plumb până a murit iar Sf. Protasie i s-a tăiat capul cu sabie. Trupurile lor, răpite de Filip și de fiul său, au fost îngropate în casa lor. Sf. Ambrozie, episcopul Mediolanului, prin dumnezeiască descoperire, a aflat pe Ghervasie și pe Protasie în vremea împăratului Teodosie cel Mare, iar pe Nazarie și Chelsie în vremea împăraților Arcadie și Onoriu.

Aflarea moaștelor Sf. Nazarie și Chelsie

Paulin Presbiterul în cartea sa despre viața Sf. Ambrozie scrie: „În acea vreme moaștele Sf. Mc. Nazarie se aflau în cetate, în grădină. Eu, fiind de față, am văzut sânge în mormântul în care zăceau muceniceștile moaște, ca și cum acest sânge ar fi curs de curând; capul cu părul și cu barba erau așa de neatînse, ca și cum atunci ar fi fost puse în groapă, iar fața lui era atât de luminoasă de parcă ar fi fost spălată de curând. Adevărată minune, precum Domnul a făgăduit în Evanghelie că „nici un fir de păr

din capul vostru nu va pieri”. Iar sfințele lor moaște au umplut acel loc de mireasmă bună, încât covârșeau toate aromele. Apoi, ridicând moaștele mucenicești și punându-le în caretă, ne-am întors îndată cu Sf. Ambrozie și la Sf. Mucenic Chelsie, cel ce era pus în același loc. Și am aflat de la cel care stăpânea grădina aceea cum că de la părinți moștenise el locul acela, loc pe care părinții lui îl moșteniseră din neam în neam, căci într-însul sunt așezate mari visterii, pe care nici molima, nici rugina nu le strică, nici hoții nu le sapă și nu le pot fura”.

Sf. Ambrozie descoperă cinstitele moaște ale Sf. Ghervasia și Protasie

Iar pentru aflarea Sf. Ghervasia și Protasie, Sf. Ambrozie s-a rugat și a postit 40 de zile și i s-au arătat în vedenie tineri în haine albe, cu mâinile ridicate. Mai apoi, Sfântul Pavel i-a descoperit locul în care sunt îngropați și i-a zis: „Aceștia sunt cei care, ascultând cuvintele mele, au lăsat lumea și bogăția și au urmat Domnului nostru Iisus Hristos, nedorind nimic pământesc sau trupesc. Și au petrecut aici în Mediolan zece ani, slujind lui Dumnezeu și s-au învrednicit a fi mucenici ai lui Hristos, ale căror trupuri le vei afla zăcând în pământ în acest loc unde tu stai și te rogi. Deci, trebuie să le scoți deasupra și în acest

loc să zidești o biserică în numele lor”.

Aflăm despre ei dintr-o carte ce se afla la capul sfinților mucenici: „Eu, robul lui Hristos, Filip, am luat trupurile acestor sfinți în casa mea și le-am îngropat. Maica lor, Valeria, și tatăl lor, Vitalie, au avut pe acești doi fii născuți gemeni și au numit pe unul Protasie și pe altul Ghervasia. Vitalie era ostaș în Mediolan, trăind cu soția sa și slujind în taină lui Dumnezeu.” Vitalie și Valeria cunosc și ei mucenicia. După ce Ghervasia și Protasie rămân orfani, vând casa, împart toată averea lor la săraci și eliberează robii. Se retrag din lume, zece ani nevoindu-se în post, în rugăciuni și în citire. Aflând de ei, Anulin ighemonul dă poruncă să fie aruncați în temniță pentru credința în Hristos. Cei doi sfinți mucenici și-au dat în final sufletele în mâinile Domnului, Ghervasia fiind bătut cu vergi de plumb, iar lui Protasie tăindu-i-se capul. Moaștele lor au fost descoperite prin minune de către Sf. Ambrozie (7 decembrie). În timpul aducerii moaștelor și așezării în biserică centrală din Mediolanum (Milano), în ziua de 16 iunie 386, un orb și-a recăpătat vederea, iar demonii care își făcuseră lăcaș în câțiva demonizați au strigat că sfinții i-au pus la chinuri de nerăbdat. După câțiva ani, în 395, Sf. Ambrozie a așezat în biserică și moaștele Sf. Nazarie și Chelsie. ❖

Apus de veac

*E lumea asta-n veacul de pe urmă,
Când masca e podoabă pentru turmă
Când turma e mână spre pieire
De cei ce poartă masca de IUBIRE!*

*E veacu-ntunecat și păcătos
Când omul e dușmanul lui Hristos
Când omul nou s-a declarat ateu,
Când poartă un proces cu Dumnezeu!*

*Și vânzător și martor mincinos
E chiar cel botezat într’ Hristos,
Ce-L vrea din nou pe Cruce răstignit
Hristos e astăzi doar un nume învechit!*

*Că-n locul Evangheliei au pus
Știința cea înaltă din Apus,
Hristos e doar legendă pentru cei
Ce înșiși tind să fie dumnezei!*

*Și-L fac voit, să părăsească țara
Precum locuitorii din Gadara
Hristos își ia și Crucea, dar și Harul
Și părăsește ca atunci Gadarul!*

*Și va pleca... dar vor vedea urgia
Că de la ei se va lua blagoslovia
În mâna lui Hristos e viață dar și moarte
Și osândiți vor fi de-a lor, mârșave fapte!*

Eliana Popa

MINUNI ALE SF. CUV. PARASCHEVA

ajută-mă cum știi tu, te rog”; trăsese subiecte mai puțin dorite, mi-am notat ceva pe foaie, doamna doctor a aruncat o simplă privire, am dat câteva răspunsuri, dar nu cred că meritam eu nota 9!

Al doilea examen practic, la Fiziologie, cu două subiecte scrise și un buletin de analize. Cunoșteam niște valori necesare pentru citirea buletinului. Din nou „Doar tu, Cuvioasă Parascheva, mă poți ajuta!”. Am interpretat rezultatele, apoi mi-a venit în minte ideea năstrușnică de a o întreba pe doamna doctor:

– Cum îmi pot da seama dacă valorile sunt corecte, având în vedere că nu se specifică nici vârsta, nici sexul pacientului?

S-a ridicat brusc spunând:

„– Fata aceasta gândește, nimeni nu mi-a pus niciodată această întrebare. Gata, îi pun 10.”

Sala era plină cu examinatori și studenți. Nu-mi venea să cred că am nota maximă! Nici nu s-a mai uitat pe celelalte două subiecte.

Acum, la relatarea unei frânturi din minunile făcute de draga mea prietenă, cum să nu cred că ea este, de fapt, studentă la Medicină, nu eu?!

Slavă ție, Cuvioasă Parascheva!

Carolina G.

*(Binefacerile Sf. Cuv. Parascheva,
Mărturii ale închinătorilor (3),
Ed. Doxologia, Iași, 2017)*

Rugăciunile cele mai puternice adresate la racla prietenei mele au fost cele de a intra la Medicină. Deoarece un eventual eșec m-ar fi înspăimântat, draga mea nu m-a lăsat și acum pot spune că nu eu, ci Cuvioasa Parascheva este studentă la Medicină – nu știu cât de corectă este exprimarea mea!

Iată-mă în fața unor examene cu adevărat dificile! Primul examen practic se dădea pe lame, la microscop. I-am spus în gând: „Cuvioasă Parascheva,

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 14-21 OCTOMBRIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 14 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 21-a după Rusalii (a Sfinților Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 17 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ³⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 19 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 20 octombrie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 21 octombrie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 23-a după Rusalii (Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI